

Belastingkamer

Nr. 1057/82.

LM

UITSPRAAK

HET GERECHTSHOF TE AMSTERDAM,
Vierde Enkelvoudige Belastingkamer;

Gezien het op 15 februari 1982 ter griffie ingekomen beroepschrift van X te Z, belanghebbende, ingediend door W te Z tegen de aan belanghebbende door de inspecteur der directe belastingen te Y opgelegde aanslag tot navordering van inkomstenbelasting voor het jaar 1976, met dagtekening 16 december 1981;

Gezien de overige stukken, waaronder de door de gemachtigde ter zitting voorgedragen en overgelegde pleitnota waarvan de inhoud als hier opgenomen geldt alsmede een twaalfstal daarbij behorende verklaringen, twee afschriften van door belanghebbendes gemachtigde aan de inspecteur der omzetbelasting te V verzonden brieven van 7 oktober 1982 en 10 januari 1983, en een door belanghebbende gevoerde prijslijst 1982;

Gehoord ter zitting van 12 juli 1983 W, WA en Mr. A (B), als gemachtigden van belanghebbende, alsmede de inspecteur, vergezeld van C, controle-ambtenaar;

Overwegende dat aan belanghebbende een oorspronkelijke aanslag is opgelegd naar een belastbaar inkomen van f 33.680,- voor belanghebbende en f 10.834,- voor zijn met hem medewerkende echtgenote, welke aanslagen zijn verminderd op grond van het alsnog toepassen op belanghebbende van een verhoging van de belastingvrije som als bedoeld in artikel 53, vierde lid, letter b, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 (hierna: de Wet);

Overwegende dat de bestreden navorderingsaanslag is berekend naar een belastbaar inkomen van f. 101.658,- voor belanghebbende en f. 20.778,- voor zijn echtgenote;

Overwegende dat belanghebbende tegen deze navorderingsaanslag in beroep is gekomen, aanvoerende dat de aanslag moest worden verminderd tot naar sen belastbaar inkomen van f. 38.912,-- voor belanghebbende en f. 12.182,-- voor zijn echtgenote;

dat de inspecteur heeft geconcludeerd tot handhaving van de bestreden aanslag;

Overwegende dat op grond van de stukken en het ter zitting behandelde het volgende tussen partijen is komen vast te staan:

Belanghebbende is exploitant van de strandtent nummer 1 met bijbehorend terras te Z. Tevens verhuurt belanghebbende ligbedden en ligstoelen waarvan hij er onderscheidenlijk 120 en 650 in eigendom heeft.

Het in de tent gevoerde assortiment is omschreven in bijlage 1 bij het vertoogsschrift; dit assortiment wordt - behoudens de artikelen Beerenburg en Jägermeister en behoudens de erin genoemde prijzen - door belanghebbende niet betwist. Het assortiment en de door belanghebbende voor de verschillende onderdelen van dat assortiment gevoerde prijzen werden vermeld op een schoolbord boven de toonbank; bij verandering van de prijzen werd het oude bedrag uitgeveegd en het nieuwe ingevuld.

De verhuurprijzen voor ligbedden en ligstoelen bedroegen in 1976 onderscheidenlijk f. 3,-- per bed en f. 2,50 per stoel.

In 1976 waren twee kinderen van belanghebbende in zijn voormelde onderneming in loondienst werkzaam alsmede verschillende losse krachten.

De boekhouding bestaat uit een door belanghebbendes echtgenote bijgehouden schrift waarin de ontvangsten - verdeeld over die uit de exploitatie van de tent en die uit de verhuur van bedden en stoelen - worden aangetekend alsmede een bedrag van f. 1.000,-- per maand wegens privé-opnamen. Met behulp van dit schrift alsmede de bankbescheiden en de niet tot de bankbescheiden behorende uitgaafstukken stelt belanghebbendes boekhouder een kasboek en een bankboek samen alsmede de jaarstukken.

In 1981 is bij belanghebbende vanwege de inspecteur der directe belastingen te Y, en de inspecteur der omzetbelasting te V een boekenonderzoek ingesteld over

de jaren 1976 tot en met 1979. Naar aanleiding van dat onderzoek is de thans in geding zijnde aanslag opgelegd.

Overwegende dat tussen partijen in geschil is ten eerste of zich enig feit heeft voorgedaan als bedoeld in artikel 16, eerste lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (hierna: A.W.R.), zoals de inspecteur staande houdt en belanghebbende betwist; en voorts of belanghebbendes boekhouding moet worden verworpen en of de aan de navorderingsaanslag ten grondslag gelegde nadere berekening van de winst van de door belanghebbende gedreven onderneming juist is, hetgeen de inspecteur stelt en belanghebbende - behoudens het slot van zijn pleitnota ten aanzien van een gedeelte van de berekening betwist,

Overwegende dat partijen ter ondersteuning van hun standpunten aanvoeren, voorzover te dezen van belang en beknopt weergegeven:

Belanghebbende:

Wat betreft het nieuwe feit:

In het verleden zijn de strandpachters reeds meermalen gecontroleerd (loonbelasting, inkomstenbelasting, omzetbelasting) waarbij geen noemenswaardige verschillen werden geconstateerd. De toenmalige controleurs gingen dan altijd even naar het strand om de zaak te bekijken (praten met de strandpachter, prijzen noteren etc.). Destijds bleken geen verschillen. Nu, bijna 6 jaar later, wel. Een belastbaar inkomen dat toentertijd akkoord werd bevonden wordt 5 à 6 jaar later veranderd in een veelvoud daarvan.

Wat betreft de nadere winstberekening van de inspecteur voert belanghebbende aan dat de door de inspecteur gehanteerde prijzen en bruto-winstpercentages niet juist zijn en dat de inspecteur bij die berekening geen acht heeft geslagen op factoren die tot gevolg hebben dat niet de gehele inkoop het stadium van belaste omzet bereikt dan wel dat de omzet alsnog wordt aangetast. Ter adstructie van deze stelling heeft hij in het beroepschrift berekeningen opgenomen ten betoge dat de bruto winst op de keukenomzet 120% van de inkoop bedraagt en voorts in de omzetberekening percentages opgenomen voor bijzondere factoren zoals gebruik personeel, diefstal, representatie, het weggeven van dranken aan klanten en leveranciers, breuk, bederf en ongelukjes.

In tegenstelling tot hetgeen de inspecteur stelt leidt een overgelegde berekening omtrent de ter zake van fust betaalde en terugontvangen bedragen niet tot de conclusie dat meer fust is ingeleverd dan ingekocht doch juist omgekeerd.

De inspecteur:

Wat betreft het nieuwe feit:

Uit het boekenonderzoek bleken zodanige feiten met betrekking tot de boekhouding dat deze als evenzovele nieuwe feiten ter rechtvaardiging van de navordering kunnen gelden.

Wat betreft de verwerping van de boekhouding:

In het door de echtgenote van belanghebbende bijgehouden kladkasboek worden niet vermeld stortingen in de kas vanaf de bank, uitgaven, inkopen en kosten noch andere privé uitgaven dan de huishoudelijke.

Bevreesdheid wekt dat de privé-opnamen constant f. 1.000,- per maand bedragen van 1 januari 1976 tot 31 december 1980. Er is dus geen invloed van algemene prijsstijgingen noch van het feit dat men des zomers op het strand vertoeft (hoger privé-verbruik goederen en minder kosten) en des winters thuis (geen privé-verbruik goederen en hoge kosten).

Uit beschouwing van het schrift (kladkasboek) blijkt dat het achteraf in één keer is opgezet.

De omzetbelastingaangifte over het tweede kwartaal wordt telkens tot een geschat bedrag gedaan hetgeen inhoudt dat men handelt alsof per 1 juli de omzet van het tweede kwartaal niet bekend is.

Er is geen kascontrole; die is ook niet mogelijk.

Ondanks de sterk fluctuerende inkooprijzen van koffie hanteert men bij de winstopslag door de jaren heen een percentage van 500.

De verhouding tussen koffie, koffiemelk en suiker en die tussen broodjes en beleg, zoals kaas en ham is veelal zoek.

Niet verwerkt zijn in 1976 twee facturen van de drankleverancier D tot negatieve bedragen van tezamen f. 5.296,60.

Er is in 1976 voor een bedrag van f. 2.719,- meer fust ingeleverd dan ingekocht.

Food-inkopen bij E ten name van belanghebbende bedragen in 1976 volgens een renseignement f. 8.525,--, terwijl de boekhouding slechts f. 2.788,-- aanwijst.

Negen facturen van de drankenleverancier D tot een totaalbedrag van f. 2.405,-- zijn in 1977 niet geboekt.

Food-inkopen bij E ten name van belanghebbende bedragen in 1977 volgens een renseignement f. 4.607,--, terwijl de boekhouding slechts f. 868,-- aanwijst.

Een retourfactuur van de drankenleverancier F ten bedrage van f. 1.300,-- is in 1978 niet geboekt.

Food-inkopen bij E ten name van belanghebbende bedragen in 1978 volgens een renseignement f. 7.633,--, terwijl de boekhouding slechts f. 3.230,-- aanwijst.

Een ontvangen omzetbonus van de drankenleverancier D is in 1978 niet geboekt.

Twee facturen van de drankenleverancier D tot negatieve bedragen van f. 3.010,-- zijn in 1979 niet geboekt.

Een nota ter zake van inkoop van zuivelproducten over een half seizoen van 1979 ontbreekt.

Wat betreft de nadere winstberekening:

Uitgaande van de inkoop waarover overeenstemming bestaat is op basis van de tijdens het onderzoek in overleg met belanghebbende gereconstrueerde prijzen en op basis van een verhoogd bruto-winstpercentage van de keukenomzet de omzet herrekend en daaraan is toegevoegd een omzet ter zake van niet geboekte inkopen te weten:

bij E f. 5.409,--;

aan bier wegens mee ingeleverd dan ingekocht fust 270 kratten;

meer koffie 97 kilogram.

Het bruto-winstpercentage van 175 over de inkoopwaarde van de keukenomzet ligt hoger dan het percentage dat belanghebbende aanhoudt omdat belanghebbende ten onrechte slechts met een gedeelte van het assortiment rekening heeft gehouden, daarvan de inkoopprijs te hoog heeft berekend en daarbij geen gewogen gemiddelde in acht heeft genomen en omdat het overige gedeelte van het assortiment - zoals soep, melk en frites - veel hogere bruto-winstpercentages dan 175 kent.

Tegenover de door belanghebbende gestelde bijzondere factoren die tot gevolg hebben dat niet de gehele inkoop het stadium van belaste omzet bereikt dan wel dat de omzet alsnog wordt aangetast stelt de inspecteur dat hij daarmede rekening heeft gehouden door ten eerste de opbrengst van een kilogram koffie, één van de meest verkochte artikelen, op 100 koppen te schatten hoewel 140 bereikbaar is en ten tweede de niet verantwoorde omzet van E slechts aan de keuken en niet aan dranken (met een hogere bruto winst) toe te rekenen.

Wat de inkopen bij E betreft stelt de inspecteur dat, indien privé personen gebruik maken van een E-pas, zij een zogenaamde dagpas ontvangen en dat de hierop aangekochte goederen niet in de renseignementen van E zijn opgenomen.

Ter zitting hebben partijen hieraan nog toegevoegd:

Belanghebbende:

Wat betreft het nieuwe feit:

In de jaarverslagen van betrokkene werden alle inkopen bij de berekening genoemd en verhoogd met de verschillende opslagpercentages, die per inkoopgroep golden. De aanslagregelend ambtenaar had derhalve de beschikking over alle gegevens (de door de strandpachters genoteerde in- en verkoopprijzen, alsmede alle winstopslagpercentages over de betrokken jaren) om de aangiften te controleren. Hieruit volgt dat de bij de inspectie aanwezige gegevens bij de vaststelling van de definitieve aanslagen over de jaren 1976 tot en met 1979 niet zijn gebruikt. Gezien de enorme verschillen in winstpercentages had de inspecteur moeten vermoeden dat de aangifte onjuist zou zijn (ambtelijk verzuim) en had hierover tenminste vragen kunnen stellen. Dit is bij geen enkele strandpachter het geval geweest.

Wat betreft de verwerping van de boekhouding:

De meeste strandpachters zijn geen boekhouders. In februari of maart wordt de tent opgebouwd. In april/mei begint de zaak te draaien. De wijze van boekhouden, die door belanghebbende wordt gevoerd is correct.

De tentontvangsten, beddenverhuur en privé-opnamen worden vermeld, kaskontrolé vindt plaats aan het eind van het jaar. De boekhouder krijgt alle kasuitgaven, kas- en bankbescheiden, alsmede bank- en girostortingsbewijzen etc. in mappen aangeleverd. Aan de hand van deze gegevens stelt de gemachtigde het

kasboek samen. Met deze handelwijze (taakverdeling) wordt niets overgeslagen. Of belanghebbende nu de kasuitgaven (bonnetjes) zelf inschrijft, of dit door de gemachtigde laat doen, maakt geen verschil. Men kan ook niet verwachten, dat zo'n klein bedrijf een boekhouding zou kunnen voeren, die qua perfectie even goed is als van een grote onderneming.

De eerste aantekeningen voor de boekhouding zijn inderdaad telstroken uit de kassa, losse bonnetjes, waarop de dag-ontvangsten stoelen en tent worden genoteerd. In ieder geval worden eens per kwartaal (of zoveel eerder) deze papiertjes geteld en in het kladkasboek ingeschreven, waarna het naar de boekhouder wordt gebracht. Het schriftje wordt dan wel achteraf opgemaakt, maar duidelijk in een andere zin, dan de inspecteur zal bedoelen.

Omzetbelasting 2e kwartaal wordt geschat. Het kantoor van de gemachtigde heeft in juli een zeer drukke maand (xx strandpachters en vele andere seizoenbedrijven in Z). Deze dienen allemaal te worden bijgewerkt. Dit lukt vaak niet. Dan wordt het 2e kwartaal geschat en alles in het 3e of 4e kwartaal rechtgezet.

Ten aanzien van de door de inspecteur geconstateerde onevenwichtigheden in de verhouding tussen inkopen van koffie en suiker onderscheidenlijk van brood en broodbeleg stelt belanghebbende dat de inspecteur het gebruik van suiker voor thee over het hoofd heeft gezien, dat de ingekochte kaas niet alleen als broodbeleg dient en dat de ingekochte ham onder zuivelproducten is verwerkt.

Tegenover de door de inspecteur gestelde niet geboekte E-inkopen voert belanghebbende aan dat vele andere personen alsmede een a-club - van wie hij verklaringen overlegt - voor hun particuliere gebruik met gebruikmaking van belanghebbendes toegangsbewijs tot E bij die instelling inkopen hebben verricht.

Tegenover de door de inspecteur gestelde niet geboekte inkopen bij D in 1977 en 1979 voert belanghebbende aan dat D noch de inspecteur hem van de desbetreffende facturen of de renseignements daarvan inzage hebben verstrekt.

Tegenover de door de inspecteur gestelde creditnota van F stelt belanghebbende dat hij in 1978 twee drankenleveranciers had en het fust aan hen dooreen terug leverde alsmede dat F ook een andere X (exploitant van strandtent nummer 2) tot klant had zodat de vraag is of de nota op belanghebbende betrekking heeft gehad.

Tegenover de stelling van de inspecteur dat inkopen bij de melkleverancier gedurende een half seizoen ontbreken voert belanghebbende aan dat in 1979 de melkleverancier slechts één nota over het gehele seizoen heeft aangeboden.

Wat betreft de nader door de inspecteur toegepaste winstberekening heeft belanghebbende ter zitting nog overgelegd drie verklaringen omtrent de door hem in de jaren 1976 tot en met 1978 gevoerde prijzen alsmede de hiervoor genoemde brieven aan de inspecteur der omzetbelasting te V.

De inspecteur:

Wat betreft het nieuwe feit:

Het in geding zijnde jaar is voor de inkomstenbelasting niet eerder gecontroleerd en bovendien kunnen bij de aanslagregeling het niet boeken van inkopen en het ontbreken van kascontrole, zoals die uit het boekenonderzoek zijn gebleken, niet worden geconstateerd.

Dat voorgaande controles geen feilen aan het licht hebben gebracht, doet niet af aan de constatering van de thans gehouden controle,

Wat betreft de verwerping van de boekhouding:

De boekhouding voldoet niet aan de minimaal daaraan te stellen eisen.

Hetgeen in het verzoekschrift is gesteld is niet weersproken.

Uit de onderdelen 8f, 9 en 11 van de pleitnota volgt dat de boekhouding gebreken vertoont en dat er geen dagelijkse kascontrole is.

Bij het boekenonderzoek zijn geen kladberekeningen als bedoeld in onderdeel 3 van de pleitnota aangetroffen.

Wat betreft de nadere winstberekening:

Het verzoek om informatie inzake de renseignementen D over 1977 en 1979 is zeer kort voor de zitting tijdens afwezigheid van de behandelende ambtenaar gedaan; op gebrek aan informatie dienaangaande kan men zich niet beroepen.

Wat de inkopen bij D en F in 1978 betreft zijn de totale aantallen bij beide ingekocht en ingeleverd fust vergeleken.

Niet aannemelijk is dat de melkleverancier slechts éénmaal per seizoen zou afrekenen.

Overwegende omtrent het geschil:

A. Niet betwist is dat bij belanghebbende over het jaar 1979 geen andere controle met betrekking tot de inkomstenbelasting vanwege de inspecteur der directe belastingen was ingesteld dan die waarvan in dit geding sprake is.

Aan de omstandigheid dat bij voorgaande controles geen feilen aan het licht waren getreden kon belanghebbende, mede gelet op de globale wijze waarop die controles volgens belanghebbende werden gehouden en op het feit dat die controles, naar belanghebbendes beschrijving daarvan, meer het inwinnen van algemene informatie betroffen, niet het vertrouwen ontlenen dat het door hem gevolgde boekhoudkundige systeem ook bij een meer intensieve controle niet tot aanmerkingen zou leiden.

Nu voorts de bij het in het geding zijnde boekenonderzoek aan de orde gestelde feiten bij de administratieve regeling van de aanslag niet aan de bij de aangifte overgelegde stukken konden worden ontleend, stond het de inspecteur vrij op grond van die feiten tot navordering over te gaan.

B. Naar belanghebbende erkent kon slechts éénmaal per jaar na afsluiting van de boeken worden geconstateerd of het in de onderneming aanwezige bedrag aan kasgeld juist is.

Voorts erkent belanghebbende dat, nu de kasuitgaven niet worden vastgelegd, bij het in het ongerede raken of de afwezigheid van bewijsstukken van die uitgaven, de berekening van de ontvangsten niet meer betrouwbaar is.

Van kladberekeningen tot het vastleggen van de dagelijkse ontvangsten zijn geen exemplaren bewaard gebleven.

Niet aannemelijk is dat de schriften waarin de ontvangsten zijn vermeld jaar in jaar uit van dag tot dag in egaal handschrift en met gebruikmaking van steeds dezelfde inktsoort worden ingevuld.

Evenmin is aannemelijk dat nimmer andere privé-uitgaven ten lasten van de kas van de onderneming zijn gedaan dan het maandelijks in het schrift vermelde bedrag van f. 1.000,--.

Uit de gevoerde boekhouding blijken onevenwichtigheden in de jaarlijkse inkopen van voor het vervaardigen van consumpties met elkaar in verband staande grondstoffen. De daarvoor door belanghebbende gegeven verklaringen, die deels

een periode van vier jaar als totaliteit bezien en overigens incidenteel zijn of niet op exacte cijfers berusten, nemen deze onevenwichtigheden niet weg.

Het berekenen van de ontvangsten uit de verkoop van koffie door op de sterk wisselende inkooprijzen daarvan permanent een zelfde winstpercentage toe te passen kan niet tot een juiste verantwoording van die ontvangsten leiden.

Niet weersproken is dat in 1976 twee facturen van D tot negatieve bedragen van tezamen f. 5.295,60 niet in de boekhouding zijn verwerkt.

Nu belanghebbende de inspecteur eerst zeer kort voor de zitting om inlichtingen heeft gevraagd omtrent de in 1977 en 1979 niet geboekte facturen van D en een in 1978 door D uitgekeerde bonus, terwijl het boekenonderzoek in 1981 heeft plaats gevonden en het verzoekschrift in maart 1983 is uitgebracht, is des inspecteurs stelling omtrent het niet geboekt zijn van deze facturen en die bonus niet tijdig weersproken.

In 1978 is een creditfactuur van F niet geboekt. Belanghebbendes veronderstelling dat deze factuur een naamgenoot van hem, houder van strandtent nummer 2, zou betreffen is niet aannemelijk nu uit een bij F opgemaakt renseignement dat aan het verzoekschrift is toegevoegd - zij het betreffende een ander jaar - kan worden opgemaakt dat F belanghebbende aanmerkt als X 1.

De in 1979 geboekte inkopen ter zake van melk zijn ten opzichte van die van eerdere jaren zoveel lager - en dit terwijl 1979 naar het oordeel van beide partijen een heter strandjaar was dan 1977 - dat belanghebbendes stelling dat in 1979 de leverancier van melk slechts eenmaal heeft afgerekend moet worden verworpen.

Ten aanzien van de inkopen bij E is aan het Hof uit eigen wetenschap het volgende bekend:

Bij E kunnen alleen personen inkopen die in het bezit zijn van een zogeheten E-paspoort. Dit paspoort wordt uitsluitend verstrekt aan bepaalde personen, waaronder ondernemers. Het paspoort is voorzien van een individueel inschrijfnummer, de naam en het adres van de onderneming en de namen van maximaal twee personen die namens de onderneming tot koop gerechtigd zijn. Het paspoort wordt slechts verstrekt indien de ondernemer is ingeschreven bij de Kamer van Koophandel en ook daadwerkelijk zaken doet. Per ondernemer wordt slechts één paspoort verstrekt; duplicaten warden, ook na verlies, in beginsel niet afgegeven. De ondernemer verplicht zich het paspoort uitsluitend te gebruiken voor inkoopdoeleinden ten behoeve van zijn onderneming.

Naast de paspoorten worden nog zogeheten dagpasjes uitgereikt aan paspoorthouders die hun paspoort niet bij zich hebben. Deze dienen zich daartoe te legitimeren, waarna in het kaartregister wordt nagegaan of zij zijn ingeschreven. Dit pasje geldt slechts voor één bezoek en wordt bij vertrek weer ingenomen. Het vermeldt naam, adres en inschrijfnummer van het originele paspoort.

Dagpasjes worden ook verstrekt aan personen die voor het eerst E bezoeken en overigens aan de eisen van ondernemerschap voldoen en aan personen wier E-paspoort is geblokkeerd. Deze dagpasjes vermelden dan een algemeen nummer.

Alle verkopen geschieden à contant. Bij afrekening aan de kassa wordt het individuele paspoortnummer aangeslagen. Op de factuur wordt dan automatisch de naam en het adres van de houder afgedrukt. Wanneer een pasje is voorzien van een algemeen nummer wordt een factuur zonder naam en adres afgegeven.

De leverings- en betalingsvoorwaarden van E houden in dat deze is een inkoopcentrum voor detaillisten, grootverbruikers en horecaondernemers, dat voor het verkrijgen van een E-paspoort bescheiden moeten worden overgelegd waardoor het bestaan en de aard van het bedrijf worden aangetoond en dat de ontvanger van een E-paspoort door zijn ondertekening bevestigt dat het paspoort uitsluitend zal worden gebruikt voor inkoopdoeleinden ten behoeve van zijn bedrijf.

Niet gesteld of gebleken is dat belanghebbende met deze leverings- en betalingsvoorwaarden niet bekend zou zijn of dat hij zich niet door ondertekening zou hebben verbonden tot nakoming van die voorwaarden. Daarom moet worden aangenomen dat de inkopen ten name van belanghebbende bij E zijn gedaan in het kader van zijn onderneming.

Nu de inspecteur bij de nadere berekening van belanghebbendes omzet de non-food artikelen niet heeft meegerekend, betreft het geschil, wat de zakelijke zijde van belanghebbendes boekhouding aangaat, uitsluitend het niet geboekt zijn van zogenoemde food-artikelen.

Blijkens belanghebbendes boekhouding zijn er inkopen van food-artikelen bij E verantwoord en belanghebbende placht derhalve zodanige artikelen bij E in te kopen.

Onder daze omstandigheden rust op belanghebbende de bewijslast van zijn stelling dat de door E ten name van zijn onderneming geboekte ontvangsten niet betreffen de inkoop van goederen ten behoeve van zijn onderneming.

Negen overgelegde verklaringen waarvan er acht (afkomstig van G, H, I, J, J, K, L, M en a-club N) zijn ondertekend houden alle in dat de ondertekenaars in de jaren 1976, 1977 en 1978 geregeld aankopen bij E hebben gedaan ten behoeve van hun privé huishouden met behulp van de E-kaart van het strandpaviljoen X te Z en dat, wanneer geen kaart meegenomen werd, ook de naam van strandpaviljoen van X is gebruikt om een dagpasje te verkrijgen Volgens die verklaringen zijn de aankopen zowel op de food- als op de non-food afdeling geweest:

in 1976 onderscheidenlijk f 1.000,--, f. 1.000,--, f. 3.000,--, f. 100,--, f. 500,--,
f. 1.000,--, f. 500,-- en f. 500,--;

in 1977 onderscheidenlijk f 500,--, f. 500,--, f. 3.500,--, f. 300,--, f. 500,--, f. 1.000,--,
f. 500,-- en f. 500,--;

in 1978 onderscheidenlijk f 500,--, f. 1.000,--, f. 3.000,--, f. 200,--, f. 500,--, f. 1.000,--,
f. 500,-- en f. 500,--.

Ter zitting heeft belanghebbendes gemachtigde daaraan nog toegevoegd dat degenen die de verklaringen hebben afgelegd zich nog herinneren dat voor het jaar 1976 hun inkopen uitsluitend non-food artikelen betroffen.

Mede gelet op het feit dat de verklaringen zelf niet onderscheiden tussen de aankopen van food- en non-food artikelen en op de ter zitting gedane mededeling acht het Hof deze verklaringen onvoldoende ten bewijze dat het verschil tussen de door E opgegeven en de in belanghebbendes boekhouding verantwoorde inkoop van food-artikelen niet in belanghebbendes onderneming zou zijn aangewend.

Op grond van al het voorgaande is het Hof van oordeel van de inspecteur terecht de door belanghebbende gevoerde boekhouding niet als deugdelijke grondslag voor belanghebbendes winstberekening heeft aanvaard.

C. Niet betwist is dat de door de inspecteur bij zijn nadere berekening van de door belanghebbende in zijn onderneming behaalde winst in acht genomen prijzen tijdens het vanwege de inspecteur ingestelde onderzoek, bij gebreke van prijslijsten over het in het geding zijnde jaar, in overleg met belanghebbende zijn bepaald. Wanneer de juistheid van die prijzen vervolgens wordt betwist, rust de bewijslast ter zake van die betwisting op belanghebbende.

De daartoe overgelegde verklaringen van derden en statistische gegevens aanvaardt het Hof niet als voldoende bewijs, nu niet blijkt waarop de wetenschap van die derden is gegrond en de statistische gegevens geen concrete prijzen vermelden.

Nu belanghebbende het door de inspecteur gehanteerde bruto-winstpercentage ter zake van de keukenomzet ten belope van 175% van de inkoopwaarde in eerste aanleg slechts heeft bestreden door het stellen van een percentage ontleend aan enkele onderdelen van het gevoerde assortiment en zonder onderlinge afweging van de mate waarin die onderdelen afzonderlijk tot de omzetbijdragen en ter zitting met aldaar niet nader toegelichte cijfers omtrent een breder deel van het assortiment maar wederom zonder onderlinge afweging en nu de inspecteur met betrekking tot relevante gedeelten van de keukenomzet gemotiveerde berekeningen heeft gegeven van daarvoor geldende bruto-winstpercentages die aanmerkelijk uitgaan boven de 175, acht het Hof het door de inspecteur voor de keukenomzet als gemiddelde gehanteerde bruto-winstpercentage van 175 voldoende onderbouwd.

Nu enerzijds de door belanghebbende bij zijn omzetberekening gestelde gedeelten van de inkoop die ten gevolge van diverse factoren niet zijn omgezet aanzienlijk zijn en een gemotiveerde toelichting ontberen en anderzijds de inspecteur in zijn omzetberekening twee matigingen heeft toegepast door het aantal uit een kilogram koffie te schenken consumpties op 100 te stellen en de niet geboekte inkoop van E slechts aan de keukenomzet toe te rekenen en belanghebbende de matigende invloed van één en ander niet heeft ontkend, heeft de inspecteur bij zijn nadere winstberekening met factoren die de omzet nadelig beïnvloeden, naar 's Hof's oordeel op verantwoorde wijze rekening gehouden.

Het door belanghebbende overgelegde overzicht van de hem toegezonden facturen van D leidt tot de slotsom van meer ingekocht dan teruggeleverd fust. Dit overzicht heeft de inspecteur in zijn verzoekschrift dat volstaat met de vermelding dat voor een bedrag van f. 2.719,- meer fust is teruggeleverd dan ingekocht, onvoldoende weersproken.

Aangezien een overschot aan fust, zoals door belanghebbende berekend, op zichzelf niet aannemelijk is omdat aan het slot van het seizoen de niet verkochte voorraad dranken kan worden ingeleverd en, blijkens het boekenonderzoek, ook pleegt te worden ingeleverd, maar zulk een overschot teniet wordt gedaan ofwel door inleveringen alleen ofwel door inleveringen met gelijktijdige en afnemende inkopen en niet is komen vast te staan welke van deze situaties zich heeft voorgedaan en nu de balans per ultimo 1976 nog een voorraad goederen vermeldt, heeft de inspecteur

onvoldoende aannemelijk gemaakt dat in 1976 een gedeelte van de drankeninkoop niet zou zijn verantwoord.

Gezien hetgeen hiervoor onder B. is overwogen en beslist, is de door de inspecteur geschatte hogere inkoop van koffie aannemelijk.

D. Op grond van artikel 18, eerste lid, van de A.W.R. wordt de in een navorderingsaanslag begrepen belasting met honderd procent verhoogd, behoudens voor zover het niet aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige is te wijten dat te weinig belasting is geheven.

De inspecteur heeft blijkens het. overgelegde aanslagbiljet op grond van artikel 18, tweede lid, van de A.W.R. het besluit genomen van de verhoging vijftig procent kwijt te schelden.

Tegen het toepassen van een verhoging noch tegen het evenbedoelde besluit van de inspecteur heeft belanghebbende bezwaren ingebracht.

E. Gelet op hetgeen onder C. hiervoor is beslist met betrekking tot de verantwoording van de inkoop aan dranken, moet de omzet worden verminderd met f. 11.340,--, terwijl daartegenover wegvalt de daarin begrepen omzetbelasting en een gestelde hogere inkoop ten belope van f. 2.719,-- en voorts het niet verantwoorde bedrag ter zake van creditnota's moet worden gesteld op f. 5.295,-- in plaats van f. 2.493,--.

Overwegende dat behoort te worden beslist als volgt:

VERMINDERT de aanslag tot een naar een belastbaar inkomen van f. 97.653,-- voor belanghebbende en f. 20.778,-- voor zijn echtgenote en met toepassing van een verhoging van 50%.

Aldus gedaan in raadkamer van 2 augustus 1983 door Mr. van Willigenburg, raadsheer, in tegenwoordigheid van Mr. Vellema als griffier.

Vellema

Van Willigenburg

AANGETEKEND VERZONDEN

26 AUG. 1983

AAN PARTIJEN.